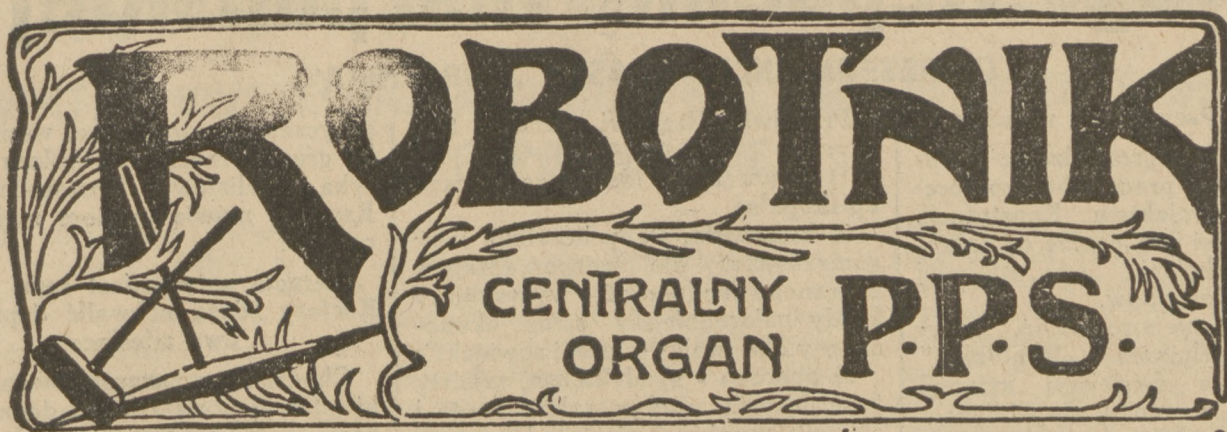

**NIECH ZYJĘ RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOSCIAŃSKI**

Redakcja przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3 po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.
Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy
Kasa czynna od 12 do 2-ej.

Opłata pocztowa ulszczona ryczałtem

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

**NIECH ZYJĘ
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 715-73.
DYREKCJA — tel. 720-13.
ADMINISTRACJA — tel. 313-39.
DRUKARNIA — tel. 773-43.

KONTO CZEKOWE w P. K. O 175

CENA NUMERU 20 GROSZY

**„WALKA”
Z lichwą żywnościową!...**

Z uwagi na nędzę wśród mas robotniczych, wywołaną bezrobociem i nędznymi płacami zatrudnionych tudzież po znacznym obniżeniu płac kolejarzy i innych pracowników państwowych, zwłaszcza tam, gdzie płace te obniżono o blisko 40%, sprawa cen żywności nabiera charakteru zupełnie już palącego!

Troska o to, by ceny utrzymały się na poziomie, który rodzinom pracowniczym przy uszczuplonych ich dochodach — umożliwi przeżycie miesiąca bez głodu, spada niepodzielnie na barki rządu i staje się kategorią jego nakazem.

Dwa tysiące

POMOŻCIE NAM W NASZEJ PRACY!

Musicie nam dać, przyjaciele,
2,000
nowych stałych prenumeratorów.
Niech każdy z pośród Was zosobaa poświęci dla „ROBOTNIKA”
trochę czasu, trochę energii, trochę

inicjatywy.
To nie jest wcale tak trudne!
Te 2,000
nowych stałych przyjaciół trzeba zdobyć dla nas koniecznie.
Liczymy na Was, towarzyszy i to-

warzysze.
Po wyjaśnienia szczegółowe, w sprawie ułatwień technicznych dla Waszej pracy zwracacie się bezpośrednio do Administracji „ROBOTNIKA”,
Warszawa, Warecka 7, tel. 720-13.

Koniec dyktatury w Jugosławii

KROL ALEKSANDER PRZEPROWADZA LIKWIDACJĘ „POKOJOWĄ”!

CZY MONARCHJA BĘDZIE OCALONA? NAJBLIŻSZA PRZYSZŁOŚĆ ODPOWIE NA TO PYTANIE

Dn. 20 czerwca 1928 r. na posiedzeniu Skupczyny (Sejmu) Jugosławii padły strzały. Poseł Raczicz strzelił z rewolweru, zabijając na miejscu przywódców chorwackiej partii chłopskiej Pawła i Stefana Radicza. Jednocześnie dwaj inni posłowie dr. Parner i dr. Basarewicz odnieśli ciężkie rany.

Strzały w Belgradzie były tragicznym epizodem

w walce Chorwatów z Belgradem. Jugosławia bowiem od 13 lat jest terenem nieustających niesnasek narodowościowych.

Chorwaci, najkulturalniejsza część Jugosławii, źle się czuli w zjednoczonym królestwie Serbów, Chorwatów i Słowenów.

Chorwaci, godząc się na federację z Serbami, mniemali, że będzie to federacja równych. Mimo republikańskich nastrojów, uznali króla serbskiego za widomy symbol jedności narodowej.

Spotkał ich srogi zawód, bo konstytucja, uchwalona w r. 1921, wprowadziła w życie Jugosławii zasadę

centralizacji,

co spowodowało hegemonię Belgradu serbskiego nad Zagrzebiem chorwackim. Jednocześnie partia serbska radykałów zdobywa decydujący wpływ na politykę państwową. Rozgoryczenie Chorwatów rosło.

Dn. 6 stycznia 1929 r. dokonany został zamach stanu. Proklamowano „ustawę” o władzy królewskiej i zarządzie państwa. Na mocy tej „ustawy” zostały zawieszony swobody obywatelskie, ograniczono wolność prasy, wszystkie stronnictwa zorganizowane na zasadach wyznaniowych lub narodowościowych, zostały rozwiązane, wprowadzono nowe przepisy o zgromadzeniach, ograniczające wolność słowa. Jednocześnie król rozwiązał parlament i mianował nowy rząd.

Ostrze dyktatury zwróciło się przede wszystkim przeciwko Chorwatom, którzy domagali się zadośćuczynienia za śmierć Radicza, a otrzymali dyktaturę.

Po dwu i półletnich rządach dyktatury, w dn. 2 września nastąpiła pokojowa likwidacja systemu rządzenia, który oparty był o nieograniczoną władzę królewską. W rękach króla spoczywała cała pełnia władzy; wydawał on i ogłaszał ustawy, mianował Rząd, był wodzem naczelnym wojska; przed królem odpowiedzialny był Rząd. Jednym słowem, wszystko, cokolwiek działo się miało w Jugosławii, działo się po stycznyowym zamachu stanu z woli królewskiej.

Atoli ogólnoiwotowy kryzys gospodarczy nie ominął i Jugosławii, która popadła w ogromne trudności. Niezadowolenie wśród ludności wzrastało. Potęgować się zaczęły nastroje opozycyjne, demokratyczno-republikańskie.

Monarcha, chcąc ratować siebie, pod naciskiem rosnącego niezadowolenia i w obliczu możliwości rozpoczęcia wojny domowej, poszedł na ustępstwa.

Pierwszym krokiem była zmiana gabinetu i powołanie do Rządu osobistości, odgrywających pierwszorzędną rolę w życiu politycznym kraju.

Kto powiedział A — musi powiedzieć B.

Ogłosił więc król Aleksander manifest do narodu, w którym radykalnie zmieni

dotychczasowe formy polityczne.

W obłudnej deklaracji obwieszcza zbankrutowany dyktator, że „wiernym swym tradycyjnym uczuciom demokratycznym, oraz powtarzanym obietnicom, że dyktatura jest środkiem (bo tak wygodniej w tej chwili jest twierdzić), a nie celem, uważa za wskazane nadanie państwu konstytucji, zapewniającej prawa i swobody polityczne”.

Pospiesznie ogłoszono nową konstytucję, która przewiduje system dwuizbowy.

Izba posłów będzie wybierana na podstawie powszechnego bezpośredniego i tajnego prawa wyborczego. Mandaty posłów mają trwać 4 lata. Izba będzie się zbierała corocznie w dniu 20 października. Senat ma się składać w połowie z członków, mianowanych przez króla, a w połowie z członków, obranych przez naród. Językiem urzędowym będzie zarówno serbski, jak chorwacki i słoweński. Podział administracyjny na 9 okręgów, wprowadzony przez dyktaturę, zostaje wstrzymany. Następnie konstytucja gwarantuje swobodę sumienia, wolność prasy oraz nienaruszalność mieszkania.

Tekst nowej konstytucji zostanie ogłoszony w dzisiejszym numerze dziennika urzędowego wraz z odezwą króla Aleksandra do narodu.

Tak więc z kolei drugie państwo, rządzone przez dyktatorski system rządzenia, powraca do parlamentaryzmu.

A. O.

Artykuł powyższy daje krótki szkic rozwoju dyktatury jugosłowiańskiej od chwili zamachu stanu aż do dn. 2 września.

Europa południowa przeżywa więc doświadczenie

„likwidacji pokojowej”

dyktatorskiego systemu rządzenia. Depesze z Belgradu nadchodzą narazie bardzo skąpo. Według wiadomości, otrzymanych wczoraj w kołach socjalistycznych

Wiednia

w drodze prywatnej w całej Jugosławii ma panować

duże podniecenie.

Jutro omówimy ponownie znaczenie ostatnich wypadków jugosłowiańskich.

Przed otwarciem parlamentu Wielkiej Brytanji

Parlament angielski będzie otwarty ponownie w dn. 8 września. W kołach politycznych obliczają, że nowy Rząd

może liczyć w praktyce na około 50 głosów większości. Przypuszcza się, że z pośród 274 posłów Partji Pracy (od cyfry ogólnej odejmujemy 5 mi-

nistrów) około 20 wstrzyma się od głosowania przy sprawie „votum za i-fania”.

DZIS Z. P. P. S.

rozpocznie swe obrady punktualnie o g. 11 r. w lokalu własnym w Sejmie, a

KONFERENCJA SAMORZĄDOWA

P. P. S. — o g. 5 pp. w sali konferencyjnej Z. Z. K. przy ul. Czerwonej Krzyża 20.

CZY UJĘTO

MORDERCÓW TAD. HOŁÓWKI?

Wiadomość, podana przez nas wczoraj ze Lwowa, jakoby mordercy ś. p. Hołówki zostali już ujęci, — nie potwierdza się, jak dotąd. Wiadomość tę podaliśmy ze znakiem zapytania.

**ZNOW KATASTROFA
LOTNICZA**

Podczas ćwiczeń lotniczych pod Chodorowem pełniący służbę inspekcijną samolotową mjr. Paleolog i mjr. Chaberski ulegli katastrofie lotniczej.

Aparat został strzaskany. Lotnicy ponieśli rany. Mjr. Chaberski odniósł rany lżejsze, natomiast stan mjr. Paleologa jest b. ciężki.

Ranni zostali przewiezieni do Lwowa.

**CZYBY TO BYŁO
MOZLIWE**

Więźniowie polityczni w więzieniu t. zw. łukiskim w Wilnie posiadali własną bibliotekę.

Opowiadają teraz w kołach obrońców, jakoby biblioteka ta została spalona

w drodze represji za przekroczenia regulaminu więziennego.

Możeby jednak Ministerjum Sprawiedliwości, a zwłaszcza

Departament więziennictwa tego Ministerjum przerwały wreszcie swoje „olimpijskie” milczenie i wyjaśniły konkretnie i wyraźnie, jak rzeczy stoją.

**Zatarg w przemyśle dzianym
trwa w dalszym ciągu!**

Strajk w przemyśle dzianym w Łodzi trwa

bez zmiany.

Na zgromadzeniu strajkujących robotników ustalono, że postulat robotników, dotyczące wypłaty 32 gr. za 1 kg. wyprodukowanego towaru, są ostateczne.

Przemysłowcy natomiast twierdzą, iż od zaproponowanej ceny 28 groszy za 1 kg. towaru

nie odstąpią.

**Strajk półcoshników w Łodzi
z powodu obniżki płac**

W Łodzi wybuchł strajk w trzech zakładach przemysłu półcoshniczego,

w których praca odbywa się na warsztatach kottonowych, a mianowicie w firmach: Wollman, Pusmak i Eisert.

Strajkuje

380 robotników.

Strajk wybuchł jako protest przeciwko obniżeniu płac

o 20 do 25%

**Zatarg w łódzkiej Kasie
Chorych**

W związku z obniżką płac lekarzy w łódzkiej Kasie Chorych, prowadzone są rokowania między komisją Kasę a zrzeszeniem lekarzy.

Konflikt jest tak ostry, że ze strony lekarzy ujawniły się tendencje strajkowe w obronie zagrożonych warunków płacy.

MAŁY FELJETON

BEZ CZEGO ŻYĆ MOŻNA

Człowiek współczesny ma życie nadzwyczaj ułatwione. Po wodę nie chodzi do rzeki, ani do studni, bo wodociąg sprowadza ją do domu — w dowolnej ilości. Po to, aby zdobyć ogień, nie wybiera się, jak Prometeusz, do nieba ani nie używa hubki i krzesiwa. Gdy się chce zjeść, nie potrzebuje porwać Sabinek czy Zosiek, lecz udaje się do swata, a gdy się chce pozbyć życia, to zjada obiad w pierwszej lepszej restauracji i jest struty.

Przykładów można mnożyć w nieskończoność i niema dwóch zdań co do tego, że każdy przychodzący na świat obywatel jest poniekąd lokatorem, wynajmującym sobie na tym padole mieszkaniu na tyle a tyle lat z wszelkimi wygodami.

Pomimo to ludzie stale narzekają, że życie jest ciężkie i coraz cięższe.

Tych narzeków inaczej nie można sobie tłumaczyć, jak tem, że ludzie znarowili się.

Na szczęście, mamy u nas od dwóch lat kryzys, który jest doskonałym pod tym względem mentorem.

Wemy tramwaj. Dla przykładu oczywiście. Zdaje się, że to artykuł niemal codzienny. Tymczasem wiosną tego roku tramwaje przez dwa dni stały i nikomu nic się nie stało.

Potem obchodziliśmy się bez taksówek i nie slychać było, aby ktoś z tego powodu został skrzywdzony.

Słyszałem kiedyś w Ziemiańskiej, jak panna Mela na cały głos mówiła:

— Ja mogę nie jeść, nie spać, nie myć się i nie chesać, ale bez kina dwa razy na tydzień nie mogłabym żyć.

Jakoś stało się, że kina przez kilka tygodni strajkowały, a panna Mela pomimo to żyje, a nawet przytęła.

Obecnie znowu teatry są nieczynne, a pomimo to ani niebo się nie zawaliło, ani ziemia się nie zapadła. Wprost przeciwnie, takie wypadki, że niebo się zawali, albo że ziemia zapada się, zdarzają się właśnie najczęściej wtedy, kiedy teatry grają i właśnie w samych teatrach.

Kryzys jest dobrym nauczycielem; lepszym, niż niejeden okrzyknięty i przereklamowany wychowawca i, kto wie, bez czego jeszcze można żyć, tylko my nie wiemy o tem.

ULTIMUS.

„HET VOLK”

W NOWEJ SZACIE

Organ centralny socjalnej demokracji Holandji

„Het Volk”

ukazywać się będzie od drugiej połowy września w objętości znacznie rozszerzonej i powiększonej. „Het Volk” posiada w tej chwili

230,000

prenumeratorów — członków partji i związków zawodowych. Mówiny tylko o prenumeratach stałych.

Z RADY MINISTRÓW

W środę, 2 września odbyło się pod przewodnictwem premiera Prystora posiedzenie Rady Ministrów. Na posiedzeniu tem Rada Ministrów poza załatwieniem szeregu spraw bieżących, uchwaliła projekt ustawy o zmianie niektórych postanowień ustawy z dnia 26-go września 1922 r., dotyczącej kwalifikacji zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych, projekt ustawy o zasileniu funduszu izb rzemieślniczych oraz rozporządzenie, ustalające wysokość opłat od pojazdów mechanicznych. (PAT).

CIEKAWY NOMINACJE

Prezes Rady Ministrów powołał na przewodniczącego naczelny komitet do spraw bezrobocia prezesa Izby Przemysłowo-Handlowej p. Czesława Klarnera oraz na zastępców przewodniczącego p. Stanisława Jurkiewicza i senatora Jerzego Iwanowskiego. (PAT).

ZGON A. FONTAINE'A

Paryż, 2.9. (ATE.). W Paryżu zmarł, przeżywszy 71 lat przewodniczący rady administracyjnej Międzynarodowego Biura Pracy Artur Fontaine.

KRWAWA MANIFESTACJA

Nowy Jork, 2.9. (PAT). Z Quito (Ekwador) donoszą, iż odbyła się tam manifestacja przeciwko oddaniu monopolu zapalczanego firmie szwedzkiej. Ponieważ tłum na wezwanie nie rozszedł się, wezwano wojsko, które dało salwę, zabijając 5 osób i raniąc 50.

Drogi Republiki hiszpańskiej

(KORESPONDENCJA WŁASNA „ROBOTNIKA”)

Paryż, dn. 1 września.

Kortezy, t. j. Zgromadzenie Narodowe Hiszpanji, pracują bardzo sprężysto nad projektem Konstytucji. Ale kraj daleki jest jeszcze od całkowitego uspokojenia, od ustalenia równowagi stosunków.

By uniknąć nieporozumień, przypomnę czytelnikom „Robotnika” punkty główne dzisiejszej sytuacji wewnętrznej w młodej Republice:

1) pełnia władzy spoczywa w rękach Kortezów, które są zarządem Konstytuanta;

2) u steru władzy wykonawczej stoi Rząd, odpowiedzialny przed Kortezami, Rząd o charakterze koalicyjnym socjalistów i trzech głównych partji republikańskich, reprezentujących przeważną część włościanstwa (część inna głosowała na socjalistów), liberalne mieszczaństwo, sfery intelektualne, jak profesorowie uniwersytetów, adwokaci i t. p.;

3) stanowisko odrębne zajmuje grupa pułk. Macia, wyrażająca prąd autonomizm Katalonji; pułk. Macia doszedł do porozumienia z Rządem centralnym, zachowuje wszakże w zasadzie „politykę wolnej ręki”; w samej Katalonji pułk. Macia ma pozycję bohatera narodowego;

4) opozycja monarchiczno - klerykalna i opozycja komunistyczna w Kortezach nie istnieją; tylko jeden monarchista otrzymał mandat poselski, komuniści nie otrzymali ani jednego.

**

Tak więc przedstawia się sytuacja parlamentarna. Ale w kraju jest nieco inaczej.

Przeciwko Rządowi działają trzy siły:

1) monarchizm, ukryty za plecami episkopatu;

2) komunizm, słaby liczebnie i organizacyjnie, ale rozporządzający znacznymi funduszami i wyszukujący każdy najdrobniejszy strajk ekonomiczny dla „walki o ustrój sowiecki”;

3) anarcho - syndykalizm, swoisty twór historii ruchu robotniczego i stosunków rolnych nie tyle Hiszpanji, ile raczej Katalonji właśnie; sięga ten twór korzeniami swymi aż do Międzynarodówki Bakunina; odbyły się na nim idee francuskiego „syndykalizmu rewolucyjnego” (Jerzy Sorel, H. Lagardelle); jest to ideologia społeczeństwa bezpaństwowego, jako swobodnej federacji producentów bez władzy państwowej; konsekwentnie anarcho - syndykalisci bojkotowali wybory do Kortezów.

**

Źródła dzisiejszych niepokojów i zaburzeń są dwa. Po pierwsze, i to przede wszystkim, dyktatura hamowała i tamowała sztucznie, bo siłą fizyczną, mnóstwo

konfliktów społecznych,

mnóstwo nieuregulowanych od lat zatargów gospodarczych, obniżek płac, złamania uprawnień robotników i fernali, nabytych obyczajowo i trwających niekiedy dziesiątki lat przed dyktaturą, i t. d., i t. p. Cały ten materiał palny wyładowuje się teraz na zewnątrz po zniknięciu cieniutki, jak się okazało, pokrywki „silnej władzy” gen. Primo de Rivery i króla Alfonsa. Komuniści i anarcho - syndykalisci płyną na tej fali powszechnego niezadowolenia, roz-

gorzyczenia, powszechnej wściekłości. W gruncie rzeczy nie walczą z polityką socjalistów w Kortezach, czy w Rządzie; mówią ludziom mniej więcej tak:

„bierzcie natychmiast sami to, co Kortezy zdają uchwalić dopiero za dwa miesiące”.

Chodzi im o zanarchizowanie walki istotnej proletariatu i demokracji; hasło: „chcemy Sowietów” doczepiają komuniści do wszystkiego, co tylko trafi pod rękę.

Źródło drugie — to kwestja — powiedzmy — klerykalna.

Wyższe duchowieństwo związało się „na śmierć i życie” z dyktaturą w sposób zupełnie nieprawdopodobny. Nie zrobiło dosłownie nic dla obrony monarchji w dniach jej upadku. Zato teraz rozpoczęły się intrygi w salonach arystokratycznych, listy pasterskie o treści wroziej Republice i t. d., i t. p.

Prezydent Zamorra bardzo słusznie wyraził w mowie publicznej myśl następującą:

„demokracje pod rządami dyktatury nie zdają sobie sprawy z tego, jak straszliwy spadek zostawia po sobie dyktatura”.

Oby ta myśl Zamorry zastanowiła głęboko przywódców obozu socjalistycznego i obozu demokratycznego w krajach — jakby to powiedzieć? — bezpośrednio zainteresowanych.

W.

Sytuacja w Hiszpanji

ARESztOWANIE WSPÓLNIKÓW DYKTATURY HISZPAŃSKIEJ

W Madrycie aresztowano dzisiaj generałów: Berenguera i Jordana, którzy byli członkami dyrektorjatu Primo de Rivery.

Aresztowani generałowie osadzeni zo- stali w więzieniu wojskowym.

Generał Berenguer b. minister był w

chwili wybuchu rewolucji gubernatorem Katalonji, zaś generał Jordan wysokim komisarzem Marokka hiszpańskiego. We dług oświadczenia złożonego przez szefa policji hiszpańskiej aresztowanie generałów nastąpiło na skutek uchwały komisji śledczej powołanej przez rząd

republikański, celem zbadania okoliczności towarzyszących zamachowi stanu Primo de Rivery.

W kołach politycznych Madrytu oczekują, iż w najbliższych dniach nastąpi aresztowanie innych byłych współpracowników Primo de Rivery.

WOJSKO W SARAGOSSIE

Do Saragossy przybyły wysłane z Barcelony oddziały wojska i gwardji obywatelskiej.

W oczekiwaniu rozruchów przygoto-

wano oddziały karabinów maszynowych. Policja rozproszyła manifestantów, którzy zmuszali kupców do zamykania sklepów. Aresztowano kilka osób. Oko-

ło tysiąca strajkujących usiłowało uwolnić aresztowanych. Policja strzeliła do tłumu, raniąc jedną osobę.

SPRAWA ZAMKNIĘCIA DZIENNIKÓW KATOLICKICH

Madryt, 3.9. (PAT). Kortezy przyjęły 157 głosami przeciwko 107 propozycji,

głosząca, iż sprawa zawieszenia dzienników katolickich baskijskich i nawarskich omówiona jest już dostatecznie.

Przeciwko przyjęciu tego wniosku pracownica protestowała bardzo gwałtownie.

Ostatnie wiadomości

DEPESE — TELEFONY — WIADOMOŚCI RADJOWE

TRUDNOŚCI W NAWIĄZANIU ŁĄCZNOŚCI Z NAUTILUSEM.

Radjostacja portu norweskiego Bergen komunikuje, iż od rana 30 sierpnia nie mogła nawiązać łączności z łodzią podwodną Nautilus.

Można przypuszczać, iż radjostacja Nautilusa z chwilą gdy łódź podwodna odbywa podróż pod lodami, nie jest zdolna nawiązać łączności ze światem zewnętrznym z taką samą łatwością, jak w czasie gdy łódź znajduje się na powierzchni wody.

POŻYCZKA DLA ANGLJI.

Półowa pożyczki francuskiej dla Anglii, która miała być zebrana w drodze subskrypcji publicznej została według „Excelsiora” niemal całkowicie pokryta w ciągu dnia wczorajszego. Transza ta wynosi 2 i pół miljarde franków. Fakt ten jest uważany w kołach finansowych, jako wielkie powodzenie pożyczki angielskiej.

Szereg dzienników podaje wiadomość,

że rewizyta ministrów francuskich w Berlinie nastąpi w dniu 27 i 28 b. m. Laval i Briand opuszczają Paryż w dniu 26 b. m. Ambasador Poncet otrzymał polecenie zawiadomienia rządu niemieckiego o ustalonym terminie rewizyty.

ROZRUCHY W EKWADORZE.

Według otrzymanych tu doniesień w stolicy Ewadoru Guayaquil doszło do poważnych rozruchów na tle sprawy wydzierżawienia monopolu zapalczanego Szwedom. 5 osób poniosło śmierć. Układ z konsorcjum szwedzkiem został unieważniony.

WYBORY GMINNE W CZECHOSŁOWACJI.

Termin wyborów gminnych, które mają się odbyć ponad 70% gmin czechosłowackichznaczono na 27 b. m. Wybory rozpisane zostaną pojutrze. Agitacja wyborcza jest w pełnym toku.

SAMOLETEM DO GENEWY PRZESLANE BĘDZIE ORZECZENIE W SPRAWIE ANSCHLUSSU.

Sekretarz generalny międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w Hadze Hammerskjöld zawiadomił sekretarza generalnego Ligi Narodów, iż orzeczenie Trybunału w sprawie unji celnej niemiecko - austriackiej będzie przesłane do Genewy samolotem prawdopodobnie w piątek. W sobotę Rada Ligi będzie mogła zająć się wyrokiem.

SYTUACJA W HISZPANJI

Donoszą z Barcelony, że w związku z rozruchami, które wybuchły podczas wizyty gubernatora w więzieniu centralnym, gubernator został złożony z urzędu. Organizacje robotnicze proklamowały w późnych godzinach wieczornych strajk powszechny, który ma wybuchnąć dzisiaj. W Saragossie strajk trwa. Sytuacja ogólna w całej Hiszpanji jest w dalszym ciągu wysoce napięta.

O 40-TOGODZINNY TYDZIEŃ PRACY

UCHWAŁY NIEMIECKICH ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

Berlin, 2.9. (PAT). Kongres niemieckich związków zawodowych, obradujący we Frankfurcie nad Menem, uchwalił rezolucję, domagającą się zwalczania bezrobocia przy pomocy systematyczne-

go skracania czasu pracy. Kongres polecił zarządowi głównemu podjęcie akcji na wielką skalę, zmierzającej do realizacji 40-godzinnego tygodnia pracy.

„ATENEUM” — JEST TEATREM LUDZI PRACY

SFINKS PRZEMOWIŁ

Motto.

W więzieniach polskich odbywa się obecnie wprowadzanie nowego regulaminu, który znosi „przywileje” więźniów politycznych, stawia ich na jednym poziomie z przestępcami kryminalnymi, słowem, więźnia przeżywa okres „demokratyzacji”... swoistej.

Więzień Skulczyz zmarł podczas sztywnego karmienia...

Mury więzienne są dostatecznie grube, kraty okienne — dostatecznie mocne, a straż więzienna dostatecznie dyskretna. Ci zaś, których wypuszczają na wolność — niewiedomo czemu — zachowują się tak obojętnie, jakgdyby nic ich już nie obchodziło... i milczą.

Dziś mają wypuścić Franka. Stoimy z daleka... czekamy... Minuty ulokują się i wydają się godzinami... Godziny — wiekami...

Wiekami... Jakże niemile brzmi ten wyraz! Asocjacja fonetyczna... wiek... wiek... wieko...

Zimno... Już trzy lata. Jak leci czas, jak leci czas! Zdaje się, że to dopiero wczoraj...

A jeszcze całych dziewięć lat... Ale przecież go zwalniali... „Darowali” mu resztę... Pewnie amnestja... manifest... Pewnie ktoś coś gdzie urodził...

Zimno... Pogoda piękna, a zimno... Dziwne.

Koło bramy czyni się jakowyś rumor... Brzęczą klucze. Brama otwiera się namiętnie i „wyprowadzają” go. Jest Franek...

— Witaj, bracie... Franku, cożes to taki... jakby to powiedzieć — hardy... zimny i sztywny?...

On... nic... — No... rozrusz się... przemów. Co nie poznajesz nas, Franku, czy co u licha?

Franek... nic... — Nuże, bracie, uśmiechnij się... jakie to... nie cieszysz się z wolności?...

Niema odpowiedzi... Oczy wpatrzony w jeden punkt i pieczęć milczenia na ustach... Żadnego giestu... żadnego ruchu... Sfinks!

— Uchodźmy, bracia, wróćmy potem... Upij się wolnością i jest oszołomiony... Wróćmy o wschodzie słońca, a może sfinks przemówi.

„Zbieramy się znowu przed świątem. W powietrzu cisza, że slychać, jak błędna i gasną gwiazdy... Szarzeję...”

Mija chwila... druga... trzecia... dziesiąta... ciemność spływa z naszych twarz i rąk i kryje się w cieniu... Coraz widniej... Nasłuchujemy, rychno li sfinks przemówi...

Już widno, ale... — A rzućcie-no okiem... gdzieżby się podział Franek... Przecież nie wrócił za kratę... Sam też nie uszedł nigdzie...

„Zostawili rydel... pewnie przez zapomnienie... ..a tu... ziemia rozkopana... Weszło słońce i sfinks przemówił... z pod ziemi.

x. y. z.

POSZUKIWANIE

RODZIN

Zakłady, opiekujące się sierotami, proszone są o powiadomienie Polskiego Komitetu Opieki nad Dzieckiem (Warszawa, Jasna 11), o losie Jana Bożko. Wiadomości potrzebne wobec znalezienia krewnych Bożki.

SPRAWA ANSZLUSU

Genewa, 2.9. (ATE.). Podczas rozmów dr. Curtiusa z Francois Poncetem i Schoberem doszło do porozumienia co do tekstu deklaracji w sprawie austro-niemieckiej unji celnej, które mają być złożone na czwartkowym posiedzeniu komisji Paneuropejskiej. Jest rzeczą zrozumiałą, że tekst deklaracji jest trzymany w tajemnicy, ale nie ulega kwestji, że będą one zawierały wyrzeczenie się anshlusu. Trybunał Haski ma według ostatnich wiadomości ogłosić swe przeczenie w sprawie austro-niemieckiej unji celnej w sobotę, dnia 5 września o godz. 10-jej rano.

Genewa, 2.9. (ATE.). Z wielkim napięciem oczekiwane są jutrzejsze debaty komisji Paneuropejskiej, podczas których ma być złożona przez ministrów Curtiusa i Schobera deklaracja o wyrzeczeniu się anshlusu celnego. Poza tem zostało ustalone, że Rada Ligi Narodów zajmie się sprawą austro-niemieckiej unji celnej w poniedziałek po południu po drugim posiedzeniu zgromadzenia plenarnego Ligi. Sprawa ta będzie jedynym punktem porządku dzienne go posiedzenia Rady.

TEŻ... „POLITYKA”!

Przeżywamy kryzys i oszczędzamy na czym można i na czym nie można: na szkołach, na nędzarskich pensjach nauczycielskich, urzędniczych, na zasiłkach dla bezrobotnych i t. p. Szukamy dochodów dla skarbu i wprowadzamy w życie nową ustawę „przeciwalkoholową”, która nie przeszkadza jak najszerszemu spożyciu alkoholu. Pomysł zdobywania pieniędzy wymagają jednak czasem drobnych wkładów. Oto dowiadujemy się, że podobno dyrekcja monopolu spirytusowego przeznaczyła na reklamę wódki monopolowej „drobną” sumkę 200.000 zł. Bylibyśmy naprawdę bardzo szczęśliwi, gdyby wiadomość ta okazała się plotką, ale wygląda na to, że jest ona prawdziwa. Bo oto pomyśleliśmy tylko: „Kurjer Czerwony” jeszcze 22 sierpnia podał artykuł pod tytułem „pełnym szlachetnego patosu”:

Nie zatrzymajmy dzieci alkoholem! Wyomówne dane o rozpowszechnieniu alkoholu wśród dzieci. Tymczasem 31 sierpnia, a więc w 9 dni po tem zjawia się tam artykuł ilustrowany: „Dobrze im się działo, choć pili niemało” — 6 wymownych, humorystycznych obrazeczek o tych, co pili w południe, wieczorem i w nocy rozkoszny trunk — monopolówkę.

Dziwnym zbiegiem okoliczności „Express Poranny” w tym samym czasie bogato ozdobił swe szpalty artykułkiem, ilustrowanym z dalszemi ciągami w 4 numerach „Suchy Amerykanin w mokrej Europie”. Treść prawdziwie budująca: Amerykanin, który przybył do Europy, żeby użyć alkoholu, niezadowolony z trunków w Anglii, Francji i w Niemczech, rozkoszuje się wódką w Polsce. W numerze z 27 sierpnia nie wystarcza tego „arcydzieła humoru”. Poniżej czytamy: „Sobie panek pod gazem”.

Wzruszony nauką przodownika poszedł po rozum do białej główki”. Dowiadujemy się, że szofer z Góry Kalwarii wypił dużo i to wódki w złym gatunku. To go zgubiło, że zapomniał, iż „czysta krzepi”. Czyżby istotnie na te ordynarne fabrykaty reklamowe szły pieniądze, monopolu państwowego w dobie kryzysu? Trzeba przyznać, że żadne skrupuły i względy na tak zwane dobro ogółu i zdrowie fizyczne i moralne narodu nie krepują polityki finansowej „mocnej” ręki. Gdy dziesiątki nędzarzy odbierają sobie życie, gdy codziennie przychodzą wiadomości o bankructwach i redukcjach, ci, którzy uważają się za elitę, prowadzącą naród, zachwalają wódkę w dobrze płatnych reklamach. Zamiast funduszu na walkę z alkoholizmem mamy w dobie nędzy ogólnej fundusz na reklamę alkoholu.

W. I. W.

REDUKCJE

Nie 230, ale 600 ludzi ma być zredukowanych w Ludwinowie pod Krakowem

Przed kilku dniami podaliśmy wiadomość, iż 230 robotników z Polskich Zakładów Garbarskich w Ludwinowie ma iść na bruk.

Okazuje się, że wobec zamierzonej całkowitej likwidacji tego przedsiębiorstwa, redukcja grozi 600 pracownikom!

KONFISKATY

Z polecenia komisariatu rządu policja skonfiskowała następujące dzienniki: „Naprzód”, „Naje Folkscajtung”, „Głos Narodu”, „Gazeta Warszawska”, wszystkie z datą 3 b. m.

DZIELNICA NĘDZARZY

W związku z zamierzoną budową w r. b. domów drewnianych dla bezdomnych na Anopolu, komisja do spraw regulacji i zabudowy miasta przyjęła plan zabudowania terenów w tej dzielnicy o powierzchni 6,5 hektarów. Plan ten przewiduje trzy główne ulice, uwzględnione już w zatwierdzonym przez ministerstwo robót publicznych planie miasta. Powstanie tam dzielnica o luźnym, niskim zabudowaniu.

Przygodnym „reformatorom” szkolnictwa

OSWIATA POWSZECHNA NIE MOŻE BYĆ PRZEDMIOTEM SENSACJI REPORTERSKIEJ

Z kół nauczycielskich otrzymaliśmy artykuł następujący; chętnie go zamieszczamy.

Z jakiegokolwiekby strony nie podchodzili do problemu oświaty powszechnej, czy to z punktu widzenia interesów państwowych, społecznych, czy nawet finansowych, troska o „typ obywatela, jaki jest właściwszy ze względu na strukturę psychologiczną i gospodarczą naszego społeczeństwa” — wyrazić się może we wszystkich możliwych tezach prócz tej jednej, jaką postawił p. Syruczek w niedzielnym numerze „Expressu Porannego”. Twierdzenie, że „7-letnia szkoła powszechna w Polsce w obecnej swej formie jest pomyłką” i że „należy zlikwidować trzy ostatnie oddziały szkoły powszechnej” — świadczy, że ci, którzy podobne rzucają hasła nie umieją wznieść się na poziom bezstronnego rozumowania, na poziom rzetelnej i prawdziwej troski o przyszłość Państwa i narodu, a obracają się w ciasnym podwórku zainteresowań pewnej grupy społecznej, niezdolnej spojrzeć dalej poza interes własny dnia dzisiejszego. Silenie się natomiast na „fachowość” w dziedzinie wychowania — nie do twarzy czcigodnemu pracownikowi poczty czy innej podobnej instytucji.

W każdej dziedzinie życia głos decydujący musi mieć fachowiec. „Uniwersalność” wiedzy, ta nasza chorobliwa manja narodowa — zukrawa na kpinę.

A teraz na temat fachowy słów kilka.

Polska jest wybitnym krajem proletariatu w znaczeniu gospodarczym; 70 procent ludności — to rolnicy, około 12 procent — to robotnicy. Zni komą mniejszość stanowi inteligencja wszelkiego typu. Przy takiej strukturze społecznej tylko bardzo ograniczony człowiek może mówić o redukcji przymusowego powszechnego nauczania. Jeżeli Polska ma być krajem demokratycznym, o choćby minimalnych aspiracjach konstytucyjnych — musi swej olbrzymiej masie włościańskiej i robotniczej zapewnić możliwie najwyższą oświatę, choćby z tej prostej przyczyny, że im wyższy poziom umysłowy ogółu obywateli, tem większa jest energia społeczna, współdziałal i współodpowiedzialność w życiu i za życie państwowe.

Wpływ oświaty na życie gospodarze jest tak widoczny, że mówić o tem nawet nie trzeba. Należy tylko dotknąć problemu fachowego przygotowania młodzieży do życia praktycznego. Odziedziczony po c. k. Austrii system szkolny, mający u nas swe obywatelstwo, powoduje nadpro-

dukcję zebrzącej inteligencji. Szkoły średnie ogólnokształcące rokrocznie wydają tysiące młodzieży nieprzygotowanej do żadnego zawodu, przez co powiększają kadry bezrobotnych. Mamy za dużo kandydatów na urzędy, podczas gdy stanowiska fachowe w przemyśle, handlu czy rolnictwie obsadzamy laikami lub cudzoziemcami. W ostatnich latach zrodził się szlachetny pęd w kierunku szkolnictwa zawodowego. Kandydatów dostarczała wyłącznie szkoła powszechna 7-klasowa. Jej redukcja równa się zahamowaniu dopływu młodzieży do tych szkół.

Czyby więc w interesie dobra społecznego nie należało właśnie zwiększyć dopływ młodzieży do szkół zawodowych, szkolnictwo to rozbudować, nawet za cenę redukcji szkolnictwa średniego ogólnokształcącego? Bo że zabraknąć nam może ludzi, którzy „czytali Homera i Platona w oryginale” i że ucierni na tem „studium łaciny” — dziury w niebie nie będzie. (Chętnych do studiów klasycznych nie zabraknie nigdy, a nastawienie szkolnictwa tylko w tym kierunku byłoby zbrodnią społeczną). Za to Polska zyskałaby zastęp ludzi fachowych w dziedzinie życia gospodarczego, co nam wyszłoby tylko na zdrowie.

A względy kulturalne? Wszyscy zdajemy sobie sprawę z tego, że pod względem kultury społecznej stoimy o kilkadziesiąt lat w tyle poza Zachodem Europy. Aby dorównać naszym zachodnim sąsiadom należałoby ilość lat powszechnego nauczania conajmniej podwoić. Zmniejszanie tempa oświaty powszechnej — to dalsze cofanie się w tył.

Wreszcie względy ambicji narodowej. Zaprzeczanie dorobku na polu oświaty powszechnej i powszechnego nauczania równa się rezygnacji z obecnych granic państwowych. W naszych warunkach geograficzno-politycznych nie tylko armia czynna stanowi obronę narodową, ale całe uświadomione społeczeństwo. Im wyższe jego samopoczucie narodowe, im większa gotowość do obrony swej ziemi, tem większe bezpieczeństwo państwa. Nie trzeba chyba przypominać historycznych słów Bismarka, wypowiedzianych pod adresem szkoły i nauczycielstwa. A wtedy podobno wykształcenie mas nauczycielskich było niższe, niż obecnie.

Względy natury finansowej nie mogą w żadnym wypadku przemawiać za redukcją powszechnego nauczania. Państwo, które skąpi na oświatę obywateli, kopie grób własnej przyszłości. Podchodząc od strony rzeczowej, dość przejrzyć budżet Ministerjum W. R. i O. P., a nawet i

budżety poszczególnych szkół powszechnych za ostatnich lat kilka i porównać je z gospodarką w innych resortach, aby wyrazić zdziwienie, jakim cudem, przy tak skromnych poniżej wszelkiej możliwości warunkach mogło nasze szkolnictwo powszechne wydać tak obfite plony, że stało się przedmiotem podziwu dla zagranicy. I ciekawe, że najwybitniejsi pedagogowie świata, ludzie tej miary co Piaget i Bovei byli zachwyceni postępem naszego szkolnictwa powszechnego, poziomem naszego nauczycielstwa i metodami jego pracy. Tylko ludzie pewnego pokroju, wychowani na wiecznej negacji nawet samych siebie, tego dostrzedz nie mogą. Ale na to aby być w tych rzeczach bezstronnym trzeba widocznie urodzić się pedagogiem, orjentować się w ogromie współczesnej wiedzy pedagogicznej, lub conajmniej być publicystą tej miary co s. p. Tadeusz Hołówo, który po podróży po zapadłych kątach naszych kresów wschodnich nie miał słów uznania dla pracy nauczycielstwa szkół powszechnych i jego wiedzy fachowej. I ciekawa rzecz druga, że podobne atuty przeciw szkole powszechnej, jakimi operuje p. Syruczek, słyszyliśmy od analfabetów — chłopów w początkach naszej nieopodległości, kiedyśmy rozpoczynali organizowanie naszego szkolnictwa. Dziwne podobieństwo rozumowania!

Wszyscy ci, którzy z za zielonych biurów chcą reformować szkolnictwo nasze, niech wejdą do szkół, przyrzczą się zbliska i bezstronnie warsztatom pracy wychowawczej i dopiero na podstawie zdobytego a fachowego materiału podchodzą do zagadnienia oświaty powszechnej. Bo problem ten jest za poważny, aby go traktować w sposób brukowy, na wzór sensacyjnej wiadomości reporterskiej.

Natomiast „fachowcy” w rodzaju p. Syruczka zaśluzili się niezmiernie sprawie wychowania, a nawet zyskaliby złotą kartę w historii szkolnictwa polskiego, gdyby ogrom swej wiedzy pedagogicznej zechcieli się podzielić z ogółem nauczycielstwa, lub conajmniej, na jakimś zebraniu nauczycielskiem wskazali właściwe drogi rozwoju szkoły polskiej, no i wartości, jakie ich zdaniem cechować winny nauczyciela szkoły powszechnej. A wtedy nacocznie przekonali się o istotnym poziomie umysłowym atakowanych.

Gdyby zaś ta propozycja nie dogadzała, może zechce p. S. zgodzić się na fachową polemikę na łamach pism pedagogicznych.

M. Socha, nauczyciel.

PRZEGLĄD PRASY

OBAWA CZY ODWRÓT.

Przed z górą tygodniem odbyła się głośna konferencja z udziałem „specjalistów” od spraw kryzysu i „fachowców” od bezrobocia. Na tej konferencji premier Prystor ogłosił światu powstanie komitetu pomocy, na cele którego nie stanie „bynajmniej” ktoś z Rządu, lecz z pośród społeczeństwa.

Czy p. premier w zapale krasomówczym zagalopował się nadto, czy też po 10 dniach nastąpiło opamiętanie — trudno dociec. Dość, że wczorajsza „Gazeta Polska” trąbi na odwrót i pisze: „Konsepca prowadzenia całej akcji w charakterze szerokiej akcji społecznej nie uwalnia bynajmniej Rządu od obowiązku i konieczności nietylko pilnego oszuwania nad tą akcją, ale wręcz od konieczności kierowania nią oraz współdziałania z usiłowaniami Naczelnego Komitetu do spraw bezrobocia ze strony wszystkich resortów państwowych, wykorzystując wszelkie rozporządzalne środki i sposoby w tem współdziałaniu”.

„Konieczność kierowania”... Społeczeństwo ma dać pieniądze, a wydawać je ma Rząd.

„A propos”: „wykorzystując”. Jest to jakaś dziwaczna polszczyzna. Może „pomajowa”?

PROBLEM MNIEJSZOŚCIOWY.

„Nowe Słowo” polemizuje z temi organami prasy nacjonalistycznej, które rozwiązanie problemu mniejszościowego widzą w bezwzględnej wzmożeniu żywiołu polskiego na terenach mieszanych. „Nowe Słowo” zwalcza tego rodzaju rozwiązanie.

„Nie tędy droga do uregulowania problemu mniejszościowego”.

Tak zwalczany Kongres mniejszościowy jest właśnie tem narzędziem polityki międzynarodowej, którego zadaniem jest sprowadzenie wszelkich ruchów narodów mniejszościowych na tory legalnej i państwowej — tworzącej pracy, umożliwiającej odciążenie mniejszości narodowych od irredentystycznych dążeń, nie leżących w interesie pacyfikacji Europy”.

Dziennik zapomina dodać, że osadnictwo na kresach było jedną z takich prób wzmagania żywiołu polskiego i że ta próba nie udała się.

CZY DRUGA „PACYFIKACJA”?

„Naprzód” powraca do sprawy mordu w Truskawcu i potępia nawoływanie jednego z pism do „poważnych decyzji”.

Czytamy w „Naprzędzie”:

„Jeszcze ta „pacyfikacja” nie przebrzmiała, jeszcze jest ona na porządku dziennym Ligi Narodów, jeszcze duże mogą z niej dla Polski wynikać nieprzyjemności, a już daje się do zrozumienia, że trzeba ją powtórzyć. Możliwe, ale wysoce niebezpieczne. Choć, kto wie. Obecny minister spraw wewnętrznych Pieracki, w którego kompetencji, jako najwyższego szefa polityki, przeprowadzenie takiej „pacyfikacji” leży, ma rękę niemięszą od swego poprzednika, generała Składkowskiego”.

X. Y. Z.

Z WIADUKTU NA BRUK SPADŁ ROBOTNIK PRZY PRACY

Podczas odnawiania mostu im. Poniatowskiego zdarzył się wczoraj straszny wypadek.

Przy malowaniu wiązań żelaznych pracował Wacław Tokarzewski.

W pewnej chwili Tokarzewski pracujący na rusztowaniu, prowizorycznie przytwierdzonem, stracił równowagę i runął

na ziemię. Spadając nieszczęśliwy schwycił się

liny, na której zawisł przez kilka chwil. Rozpaczliwe wysiłki dźwignięcia się do góry udaremnione zostały przez ostabienie. Kurczowo zacisnięte ręce puściły zbawczą linę i Tokarzewski spadł na bruk.

Wezwany lekarz pogotowia stwierdził, u nieszczęśliwego ciężkie obrażenia, połamanie rąk i nóg. W stanie beznadziejnym został Tokarzewski przewieziony do szpitala.

BACZNOŚĆ TOWARZYSZKI

Tow. Klubów Kobiet pracujących rozpoczyna 15 września kurs kroju i szycia. Już setka kobiet zdobyła u nas umiejętność szycia dla siebie i domowników i udoskonaliła się w fachu. Wiedza zdobyta uratowała od głodu niejedną z towarzyszek w czasie bezrobocia. Korzystajcie z okazji, spieszcie z zapisami, Marszałkowska 74 m. 11 od 5—7.

Wstrzymanie pracy

w fabryce zapalek „Błonie”

CO ODPOWIEDZIAŁ ROBOTNIKOM DYREKTOR NACZELNY MONOPOLU?

W dniu 1 b. m. dyrekcja fabryki zapalek w Błoniu wywiesiła ogłoszenie, w którym zawiadamia, iż z dn. 19 b. m. fabryka zostanie unieruchomiona „z powodu ustawiania nowych maszyn”.

Jak długo fabryka ma być nieczynna? — zawiadomienie nic o tem nie mówi.

Gdy robotnicy zwrócili się do dyrektora fabryki z zapytaniem o termin ponownego rozpoczęcia pracy — dyrektor nie udzielił żadnej odpowiedzi.

Robotnicy, w liczbie 320 osób, wysłali delegację do Warszawy, do naczelnego dyrektora Monopolu, p. Ta-

bora. P. dyrektor rozgoryczonym z powodu straty pracy robotnikom odpowiedział w ten sposób:

„Fabryka będzie nieczynna dotąd, dokąd się nie ustawi nowych maszyn. Może rok, może dwa lata. Z ustawianiem spieszyć się nie będziemy. A jak się wam nie podoba, to rozwiążcie umowę”.

Nie trzeba dodawać, że taka odpowiedź wywołała ogromne oburzenie wśród robotników.

Po wprowadzeniu w życie nowej umowy z koncernem zapalczanym Kreugera konsumpcja zapalek bardzo

znacznie się zmniejszyła. Na składzie są olbrzymie ilości wyprodukowanych zapalek (prawie całoroczna produkcja), więc niema potrzeby wyrabiać ich jeszcze więcej. Niema więc nadziei, żeby fabryka szybko została uruchomiona.

Z tego też powodu przed kilku dniami zredukowano 30 osób w fabryce „Błonie”, zaś „Płomyk” w Warszawie, fabryki zapalek w Strzaju i Grodnie są całkowicie zlikwidowane.

Nowe maszyny tem się będą różniły od starych, że będą pakowały mniejszą ilość zapalek do każdego pudełka.

Odprawa hitlerowcom

(TELEFONEM Z BERLINA)

W Lüdenscheid (Zagłębie Ruhr) grupa hitlerowców napadła w dn. 2 września na dwóch członków „Reichsbanneru” republikańskiego i zaczęła ich bić pałkami i kastetami. Zaalarmowany oddział

„Reichsbanneru” i sportowców robotniczych przybył niezwłocznie na miejsce wypadku, rozpedził napastników i gnał ich przed sobą aż do lokalu hitlerowców, gdzie policja powstrzymała dal-

szy atak. Trzech hitlerowców odniosło ciężkie rany. Tłumy robotników witały owacyjnie powracających „Reichsbannerów”.

PODRECZNIKI SZKOLNE

POLECA

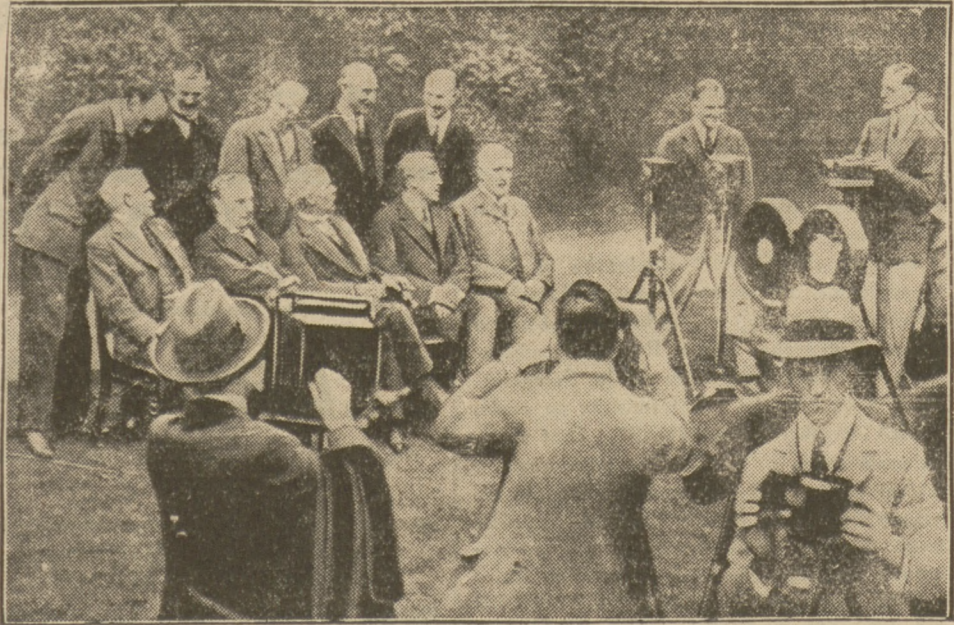
KSIĘGARNIA ROBOTNICZA

WARSZAWA, ULICA WARECKA 9

TEL. 229-70 P.K.O. 1228.

Rzeczy ciekawe i aktualne

WARTOŚĆ ICH UZNANIA

Ramsay MacDonald jest obecnie bohaterem prasy burżuazyjnej całego świata. Henderson natomiast przesłał dla niej nagłe listy.

„Daily Herald“ poświęca specjalny artykuł temu stosunkowi prasy burżuazyjnej do obecnego premiera angielskiego i jego byłego współpracownika i przyjaciela.

Kiedy Ramsay MacDonald — czytamy w tym artykule — nazajutrz po utworzeniu rządu koalicyjnego przeczytał gazety londyńskie, napewno musiał sobie przypomnieć o tem, co się działo przed kilku laty. Imię jego już wówczas było zapisane wielkimi zgłoskami w księdze historii z racji jego odważnej przeszłości. Dla tego właśnie został on pierwszym socjalistycznym premierem Anglii.

Ale dopiero obecnie prasa burżuazyjna chwali jego odwagę. Odwagę — jak twierdzi — wykazaną „poraz pierwszy”. Chwali go za jego postanowienie zerwania z przeszłością.

Te same gazety, które podczas wojny światowej piętnowały go jako zdrajcę, za to, że odnosił się z nienawiścią do zbrodni, zniszczenia i okrucieństwa wojennego, obecnie wieńczą jego portret kwiatami.

Za odwagę wykazaną „poraz pierwszy”.

Czy pamiętają te pisma, jak MacDonald stał w 1914 roku twarzą w twarz z tłumem pijanym i zahypnotyzowanym obłędem wojennym, jak zrzucano go ze wszystkich trybun, jak go przesładowano i pluto. „MacDonald złożył ofiarę ze swej kariery politycznej” — piszą oni obecnie.

Tym razem oni się z nim solidaryzują, ale gdy w czasie wojny obecny premier ponosił sto razy większe ofiary, kpili z niego i obrzucali go błotem.

Musiał się zdziwić również i Artur Henderson, kiedy przeczytał gazety londyńskie.

„Takich właśnie ludzi potrzebujemy” pisała o nim prasa burżuazyjna w czasie wojny. Obecnie te same pisma nazywają go „posłusznym lokajem Moskwy”, dlatego, że broni nieszczęśliwych, którym chcą odebrać ostatni kęs chleba.

Tak! Wyzwiska prasy burżuazyjnej są największą pochwałą dla wodza partii robotniczej.

Nasze zdjęcie przedstawia operatorów filmowych, „uwieczniających” przy pomocy aparatów dźwiękowych rząd koalicyjny.

ZAMACH NA POSELISTWO PORTUGALSKIE W MADRYCIE

Przed kilku dniami dokonano zamachu na lokal poselstwa portugalskiego w Madrycie. W gabinecie ambasadora niewysiedzeni sprawcy podłożyli maszynę piekielną, która zniszczyła do-

szcześnie całe piętro gmachu poselstwa. Na naszej ilustracji jeden ze zniszczonych gabinetów. W ramce ambasador portugalski w Madrycie.

POWSTANIE CZŁOWIEKA I ROZWÓJ KULTURY

W Bernie, głównym mieście Moraw otwarta została w tych dniach interesująca i bogata wystawa ludzkiej kultury dyluwialnej. Na Morawach odkryto najliczniejsze zabytki tej kultury i wszelkie jej odcienie są tam zachowane.

Wystawa w Bernie daje obraz rozwoju człowieka i kultury od samego początku. Na wystawie znajduje się szkielet mamuta, dalej grupa szkieletów niedźwiedzi jaskiniowych, szkielet nosorożca dyluwialnego i bobra z jaskiń morawskich, który jest osobliwością światową. Dalej są tam pozostałości prehistorycznych koni, lwów i t. p.

W specjalnym dziale „Antropos” wy-

stawione są odkrycia, świadczące o rozwoju człowieka, którego siedziba dyluwialna została odkryta na Morawach.

Najbogatszy jest dział przedhistoryczny. Tam wystawione są zabytki kultury z 200 różnych siedzib, odkrytych na Morawach, dalej narzędzia, ornamente, ceramika, broń i t. d. Oprócz tego wystawiony jest tam materiał dotychczas jeszcze nieopracowany naukowo i nieznanym.

Wystawa w muzeum berneńskim jest rzeczywiście bardzo ciekawą i cieszy się wielkim zainteresowaniem nie tylko wśród uczonych ale i laików.

RUINY

PRASTAREGO MIASTA W PUSZCZY MEKSYKAŃSKIEJ

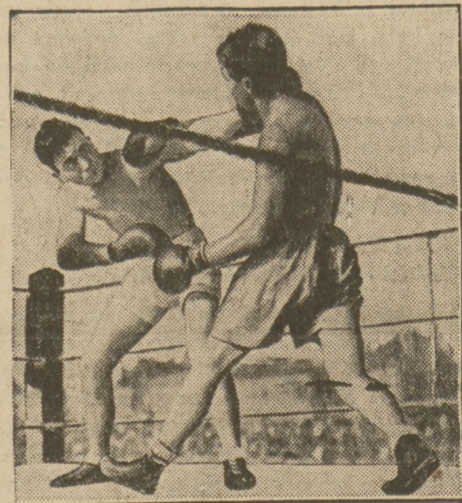
W dziewiczych, niedostępnych lasach stanu Veracruz, w okolicy osady San Jose Acateno, wykryli archeolodzy ruiny prastarego miasta, pochodzące prawdopodobnie z epoki t. zw. „Papanilla”. Ruiny, ciągnące się na przestrzeni przeszło dwu kilometrów są stosunkowo dobrze zachowane, ulice, place i poszczególne budowle dają się dobrze odróżnić. Pośród nich wznosi się piramida wysokości 20 metrów. Całe miasto jest dziś zarosnięte lasem, który trzeba będzie usunąć, aby należycie zbadać to bardzo cenne — zdaniem uczonych — odkrycie.

NIEZWYKŁY SKUTEK PIORUNA

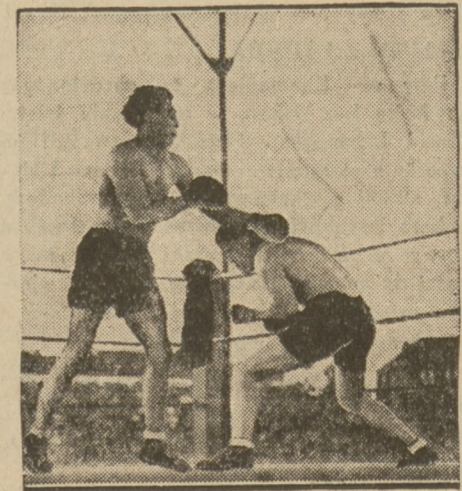
W Rogersville (Stany Zjednoczone Am. Półn.) zdarzył się niezwykły wypadek. Oto 40-letni mieszkaniec Rogersville, niejaki W. C. Prage, został w czasie burzy kontuzjowany od uderzenia pioruna. Rezultat tej kontuzji był dla W. C. Prage'a zgoła nieoczekiwany, bo oto odzyskał on mowę, utraconą przed sześciu laty.

WALKA O TRON BOKSERSKI EUROPY

W ubiegłą niedzielę odbyły się w Niemczech 3 spotkania o mistrzostwo Europy w boksie.

W wadze półśredniej Belgijczyk Roth wygrał z Niemcem Eder na punkty.

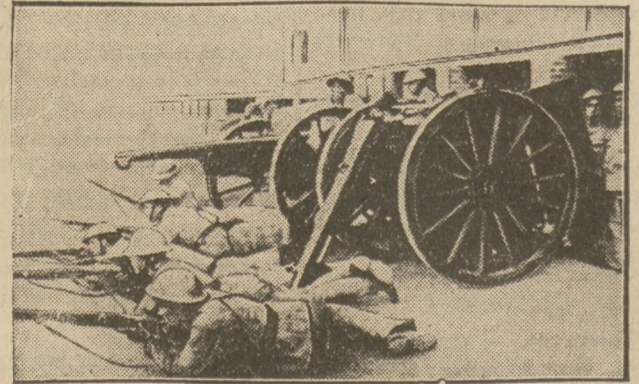

W wadze ciężkiej Niemiec Müller pokonał w najładniejszej walce dnia słynnego Belgijczyka Pierre Charles.

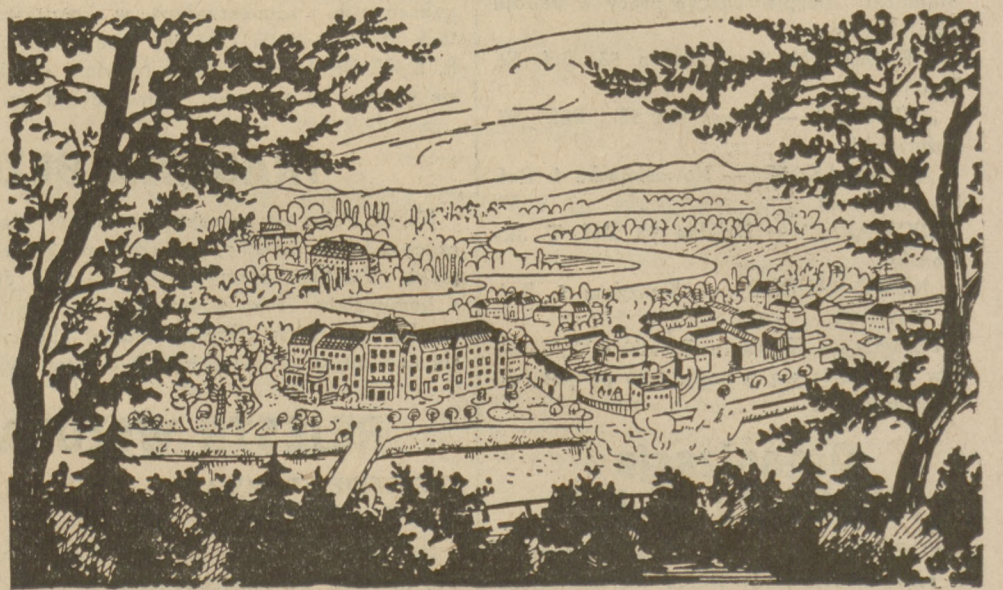
W wadze piórkowej Domgörgen odniósł zwycięstwo nad dotychczasowym mistrzem Europy Heinbachem.

OBRAZEK Z REWOLTY W PORTUGALII

Wojska rządowe ostrzeliwują powstańców z armat i karabinów maszynowych.

WŚRÓD TATR NAD RZĘKĄ WAGIEM W CZECHOSŁOWACJI LEŻĄ PISZCZANY

KAPIELISKA PISZCZAŃSKIE NA WYSPIE.

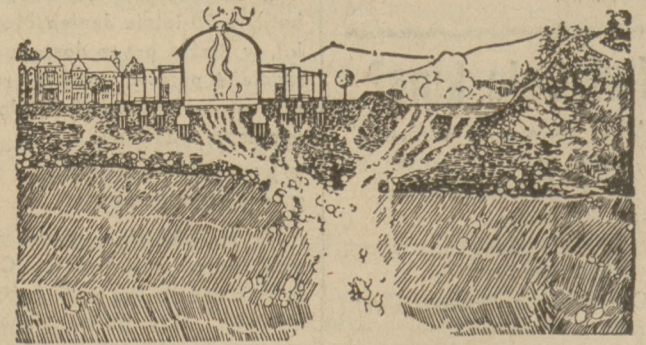
Wśród chorób, które nawiedzają klasę robotniczą, suchoty są bezsprzecznie na pierwszym miejscu. W niedalekiej bliskości od nich są choroby organów ruchu jak reumatyzm, artretyzm i t. p.

Według statystyki Powszechnej Kasy Chorych w Hamburgu z r. 1928 na 100 członków Kasy mężczyzn, zachorowały w ten sposób, 25 należało do służby domowej, po 15 było robotników przemysłu kamiennego i ziemnego i robotników budowlanych.

Według innych statystyk bardzo zagrożeni są także robotnicy rolni, ogrodnicy i lasowi. Ale służba domowa zdaje się najwięcej usposabiać do reumatyzmu i artretyzmu. I tak np. służące miesza-

giem. Z jakichś bardzo głęboko leżących wulkanicznych pokładów wydobywają się źródła siarczane, tak gorące, że bezpośrednio ich użyć nie można, trzeba je dopiero sztucznie ochłodzić. Źródła te niosą z sobą specjalny muł, który działa skuteczniej, niż zwykła borowina.

Piszczany mają światową sławę, leczą się tam chorzy od milionerów do najuboższych. Są zbyt kosztowne urzędzone hotele-pałace, mieszczące w sobie także od razu kąpiele siarczane i mułowe, ale są też urządzenia dla ludności średniej i ubogiej. Za pośrednictwem Kas Chorych mogą także robotnicy z krajów obcych korzystać z tych urządzeń. Znajdują się one przedewszystkiem w wiel-

PRZEKRÓJ GEOLOGICZNY ŹRÓDEŁ PISZCZAŃSKICH.

dobrze wyżywienie, za to jednak często mieszkają niehygienicznie i muszą spełniać ciężkie roboty wśród nagłych zmian temperatury. Wychodzą np. z ciepłej izby na zimne podwórce, zanurzają ręce w wodzie za zimnej lub za ciepłej i t. d. Na reumatyzm zapadają zwłaszcza osoby, które długo i często stoją, muszą wchodzić po schodach lub stępniach i przytem wystawione są na działanie zimna. Praca na deszczu, spanie na wilgotnej podłodze oczywiście także przyczyniają się do tych zachorowań. A są to choroby, które podobnie jak suchoty zniecałkują się skradają, bywają z początku lekceważone, aż, rozrosły się, stają się nieuleczalne i pozabawiają człowieka zarobku, czyniąc go w dodatku ciężarem dla drugich.

Źródła leczniczych, które usuwają choroby narządów ruchu, jest sporo; także w naszym kraju ich nie brak (Ciechocinek, Szkoło, Inowrocław, Sworzowice). Najradykałniejszą, bo najmocniejszą kurację dają Piszczany w Czechosłowacji, wśród Tatr nad rzeką Wa-

kim zakładzie „Pro patria” (za ojczyznę). Jest to sanatorium ludowe, zbudowane w formie gwiazdy, tak, aby wszystkie oddziały miały najwięcej słońca. W środku znajdują się kąpiele siarczane i mułowe takiej samej dobroci leczniczej jak dla bogatych, tylko oczywiście bez zbytku. Filiją tego zakładu jest dawniejszy szpital robotniczy „Pro labore” (dla pracy). Z budynkami „Pro patria” łączy się także Dwór Cyryla, hotel dla klas średnio i mniej zamożnych. Wszystkie te zakłady znajdują się razem z pałacami łaźniakowemi na wyspie kąpielowej na Wagu. Oprócz Kas Chorych mogą w udzielaniu ulg pośredniczyć i inne organizacje społeczne oraz związki dobroczynne. Z zasady rachunki przeprowadza się tylko z organizacjami, a nie z poszczególnymi chorymi. Koszt minimalny (II klasa) wynosi dzień nie 48 koron, t. j. około 12 zł. za wszystkie. Oczywiście Czesi dają pierwszeństwo przedewszystkiem swoim Kasom Chorych.

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnoszenia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz gr. 20. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych — 10-szpaltowy. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.